

Karman Çorman

– Y.KIZILTAN · 31 Ocak 2012

Ocak geceleri tenhadır Çeşme'deGündüzleri de gerçi!...Ary'i terk etmiş sevgilisiBu yüzdenFazla kaçırmış
ouzoyuDenize girerken buldum onuÇırılçıplaktı!Aşk hayatı; Adına mutluluk denilen hüzneÇıplak ritüel
olmuş Ary'deYer bu kez Şifne!Kaknem hatunların sezonluk sevgilisi!-Her yeni kadın yalnızlıktan iyidirBir
adım sonra-Her yeni kadın terk edenden iyidir

Yalnızlığın tuzlu maviliklerinde çıplak çırpınan Sezonluk erkek fahişedir Ary!...-Mutlu olmadan önce
mutludur insan ancak!...Öperim görsem şu an bu sözün çıktığı ağzı!...Duygusuzlaştığına inanır
birçoklarıYaşlandıkça insanınYanlış!Her yeni günde Yakaladığı ufacık bir bakışaMeyil eder aslında yaşlı
bedenSorgusuz HesapsızAdı aşk mıdır bunun?Kim bilir!Sorunun cevabını bilen varsa şayetŞunu da
bilsinUmurumda değil!Ne de alakasız

Ama aklıma geliverdi işte şu anBir yazarın müthiş keşfiDinlenirliğe dairBak adam ne demiş;Kainatın
efendisi olabilmek için tek koşulAlçak sesle konuşmakMırıltı ötekiyle ilişkinizi değiştirirAnlaşılmaz küçük
bir vızıltıMuhataplarınızı Söylediklerinizi üç kez tekrar etmeniziİstemek zorunda bırakırSiz dingin
tebessümsünüzüSoğuk ironiniziKüçümseyici nezaketinizi korurkenOnlar saldırgan ve hatta sağır
görünürler...OfffNe demiştik dağılmadan önce?Ha evet!Yalnızlığın tuzlu maviliklerinde çıplak
çırpınanSezonluk erkek fahişedir Ary...